

30-ий АВГУСТЪ.

Сутренята рано се стѣгамъ къмъ бивуака. По случай
меня на Царя, назначенъ парадъ, нѣ непрозрачната мъгла,
а слѣдъ това и дъжда направиха да се отмѣни това распо-
рѣждане. Вѣроятно, по сѣщата причина и турцитѣ мълчѣтъ.

Нѣма нищо по омразно отъ лапавицата на бивуака:
всичко влажно, всичко мокро, всичко кално, за нищо немо-
жешъ се улови. Човѣкъ му се неиска цѣль день да си покаже
носа изъ шатъра; ходихъ само до готварницата да пообѣдвамъ.
Изъ Търново дошелъ подполковникъ графъ Тизенгаузенъ,
командиръ на 7-та дружина, която влиза въ състава на
1-та бригада, слѣдователно въ скоро време азъ ще му бѣдѣ
бригаденъ командиръ. Това е още повече приятно, защото,
освѣтъ личнитѣ добри качества, съ които се отличава Тизен-
гаузенъ, ний вече сме били съ него въ сѣщитѣ отношения
и въ време на сърбско-турската война 1876 год. Азъ съмъ
и тамъ командувалъ доброволческата бригада, а Тизенгаузенъ
командува въ моята бригада юнашкия арнаутски баталионъ,
и живѣхме по добръ отъ братя. Тизенгаузенъ е единъ отъ
най храбритѣ офицере; въ боя при Креветъ, на 16 Сеп-
темврий 1876 год., него го раниха съ куршунъ въ крака.

31-ий АВГУСТЪ.

Времето се съвсѣмъ поправи, небето ясно, безоблачно,
нѣ и при това турцитѣ спокойни, тѣй да кажѣ, не се за-
качатъ, и само по аванпостовѣтъ сегасъ тогисъ попуква по
нѣкоя пушка. Тизенгаузенъ си замина; отиде днесъ и капитанъ
Ефремовъ, когото прикомандировали къмъ 7 та дружина.
Оказа се, че слѣдъ като съмъ го оставилъ азъ, той вземалъ
малко на дѣсно отъ пѣтя, коня му падналъ въ една яма,
той се тѣрколилъ отъ него, загубилъ си саблята, изподралъ
си лицето и, като се върналъ на бивуака, наченалъ гърмо-
гласно да гѣлчи върху подобно распорѣждане на Столетова,
за обиклането на аванпостовѣтъ, чрѣзъ което и навлѣкълъ
отгорѣ си справедливия гнѣвъ на началството.

Макаръ че времето добро, нѣ болѣстѣта въ хѣлбоцитѣ ми
неминава и се още осилва, когато ношувамъ въ палатката,